

РЕШЕНИЕ

№ 2040

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **781** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59-63 от ЗАНН във вр.с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

С Решение № 1225 от 07.12.2021 г., постановено по НАХД № 9671/2021 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № НП-32/05.05.2021 г., издадено от Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.2 и 3, Бизнес център И. Ц. Б., ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.11, ал.5 във вр.с чл.9, ал.2, т.4 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на основание чл.31, ал.1 от същия закон.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срок чрез юк.Л., обжалва същото. В жалбата се навеждат оплаквания за неправилност на съдебния акт, като се твърди пропускане на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН. Подателят ѝ изтъква неправилно приложение на материалния закон от СРС. Настоява, че нарушението е маловажно. Претендира отмяната на съдебния акт от настоящия съд. В с.з. касационният жалбоподател чрез юк.Л. поддържа жалбата, представя писмени бележки с развити подробни съображения в подкрепа на тезата за неправилност на първоинстанционния акт и моли за отмяна на същия. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] – в съз. чрез юк.Л. оспорва жалбата, представя писмени бележки с развити подробни съображения в подкрепа на тезата за правилност на съдебния акт и моли за оставяне на същия в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град провери правилността и обосноваността на постановеното решение във връзка с направените от касатора оплаквания и намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна поради следните съображения.

СРС е бил сезиран с жалба против НП № НП-32/05.05.2021 г. на КЕВР. От фактическа страна СРС е приел за установено, че с Решение № БП-Ц-1/29.03.2017 г. КЕВР е одобрила предложен от [фирма] бизнес план за развитие на дружеството за периода 2017 - 2021 г., с включени в него индивидуални годишни целеви нива на показатели за качеството на ВиК услуги по години, в т.ч. и на показателя ПК4 съобразно изискването на чл.2, ал.1 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги /НРКВКУ/ „обща загуби на вода във водоснабдителните системи“. В одобрения бизнес план, за водоснабдителна система Основна, за показателя ПК46 - обща загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване, за 2019 г. е заложено годишно целево ниво 43,46%.

На 15.04.2020 г. [фирма] е предоставило в КЕВР отчетен доклад за изпълнението на бизнес плана си за 2019 г. и справки в табличен вид, в които се съдържа и отчет за постигнатите годишни целеви нива на показателите за качество на ВиК услугите за 2019 г. спрямо заложените показатели по бизнес плана на дружеството. В приложената към годишния доклад справка №3 „Показатели за качество на предоставяните ВиК услуги за 2019 г. за ВС Основна, [фирма] е отчетло към 31.12.2019 г. постигнато годишно ниво на показател ПК46 - обща загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване 45,17%. Посочените загуби са били формираны при подадена вода на вход ВС потребление за 2019 г. за ВС Основна на обособената територия. При това положение е прието, че [фирма] не е изпълнило заложеното годишно ниво на показателя ПК46 „обща загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване“, като неизпълнението на целения показател е с 3,79% спрямо заложеното годишно ниво на показателя в одобрения бизнес план на ВиК оператора от 43,46%.

Със Заповед № З-В-6/01.06.2020 г. изменена и допълнена със Заповед № З-В-14/30.07.2020 г. и Заповед № З-В-17/17.08.2020 г. на Председателя на КЕВР е възложено извършване на проверка на отчетните доклади за изпълнението на бизнес плана на [фирма] през 2019 г. След извършване на проверката на 29.09.2020 г. е съставен констативен протокол и същият е изпратен на дружеството. В срок ВиК операторът [фирма] е представил възражения, за които е прието, че не съдържат нови данни относно изпълнението на горепосочения показател за качество.

За така установеното е съставен АУАН № ВК-44/11.11.2020 г. от гл.експерт в отдел „Контрол и разрешаване на спорове“ при КЕВР срещу [фирма] за това, че дружеството не е изпълнило заложеното в одобрения с Решение № БП-Ц-1/29.03.2017 г. КЕВР бизнес план за развитие годишно ниво на показателя за качество ПК46 - обща загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване за

2019 г. за ВС Основна на обособената територия, на която се предоставя услугата доставяне на вода на потребителите. В акта нарушението е квалифицирано по чл.11, ал.5 във вр.с чл.9, ал.2, т.4 ЗРВКУ.

По АУАН е депозирано възражение на 16.11.2020 г.

На 05.05.2021 г. Председателят на КЕВР е издал обжалваното пред СРС постановление, в което е счел депозираното възражение за неоснователно и е наложил на касационния жалбоподател имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на основание чл.31, ал.1 ЗРВКУ.

От правна страна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че е налице пълно съвпадение между установените факти и тяхното последващо отразяване в оспореното наказателно постановление. Наред с това Съдът е приел нарушението за немаловажно.

Решението е правилно.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, като е събрал допустимите и относими към спора доказателства и е обсъдил доводите на страните поотделно и в съвкупност. В мотивите към решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от касационната инстанция като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Съдът е отхвърлил довода за съставяне на АУАН след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя с мотиви, които се споделят от касационния съд. Нарушението и нарушителят не са открити на датата на подаване на отчета, тъй като за проследяване изпълнението или неизпълнението на зададените показатели за качество е необходима нарочна проверка.

СРС е събрал необходимите доказателства, от които по безспорен начин се установява извършеното нарушение и неговия автор. Съгласно чл.11, ал.5 ЗРВКУ ВиК операторите са задължени да спазват показателите за качество на ВиК услугите, посочени в чл.9 ал.2 от закона. В чл.9, ал.2 ЗРВКУ са определени 15 показателя за качество на ВиК услугите като в т.4 са посочени общите загуби на вода във водоснабдителните системи. Безспорно се установява, че съгласно бизнес плана, одобрен с Решение № БП-Ц-1/29.03.2017 г. на КЕВР допустимите нива на загуба на вода са определени процентно – 43,46% общи загуби на питейна вода. Безспорно се установява, че за 2019 г. дружеството е допуснало загуби над така установените, в размер на 45,17%, изчислени на база подадена вода на вход ВС Основна - 142 388 515 м³ и неинкасирани количества питейна вода - 64 318 808 м³. В разпоредбата на чл.34, ал.1, т.1 от Методика за определяне на допустимите загуби на вода във водоснабдителните системи, загубите на вода във ВС се изразяват като процент от общото количество вода, постъпило във ВС, изчислено по посочената в цитираната разпоредба формула. Възприетите от административния орган стойности, превишаващи минималния праг на общите загуби на вода са изчислени коректно, като същите фигурират изрично и в табличните справки. По този начин е реализиран от обективна страна съставът на нарушението по чл.11, ал.5 във вр.с чл.9, ал.2, т.4 ЗРВКУ. Правилно е посочена и санкционната норма – чл.31, ал.1 ЗРВКУ. Същата предвижда на ВиК оператор, който не изпълнява задължението по чл.11, ал.5, да се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв. Правилен е изводът на

СРС за законосъобразност на така наложеното наказание. От тук следва, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон. Възражението на касатора за допуснато нарушение на материалния закон е неоснователно.

Районният съд правилно е приложил материалния закон, отхвърляйки довода за приложимост на чл.37, ал.1 НРКВКУ с позоваване на чл.39, ал.1 от същата наредба, която изключва приложението на системата за оценка на изпълнението за целите на налагане на имуществена санкция по чл.31 ЗРВКУ, а именно тя е приложена в случая. Касационната инстанция споделя изводите на СРС, че не е налице маловажен случай, както и относно размера на наложената санкция, с оглед тежестта на извършеното нарушение. Критерият за маловажност винаги е обвързан с преценката за обществена опасност. Не може да се приеме, че значителните по обем загуби на питейна вода представляват маловажен случай, защото засяга финансовата система като цяло.

Като е достигнал до същите правни изводи и е потвърдил обжалваното пред него постановление, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. В полза на КЕВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.63, ал.5 ЗАНН. В чл.63 от закона е създадена нова ал.3 (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.), сочеща, че в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. В чл.37, ал.1 ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В полза на КЕВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е НЗПП. Разпоредбата предвижда възнаграждението за защита в производства по ЗАНН да е от 80 до 120 лв. В касационното производство е проведено едно съдебно заседание, в което е представена писмени бележки от юк.В., делото има известна фактическа и правна сложност, като предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 100 лв. за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания - аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 ГПК, приложим по препращане от чл.144 АПК. В случая този срок е спазен.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1225 от 07.12.2021 г., постановено фй Софийския районен съд по НАХД № 9671/2021 г.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ет.2 и 3, Бизнес център И. Ц. Б., ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.